

הילכך **צריבא** להשמיענו שאפילו בחולין אינם מתבטלים.⁽⁵⁾

ודנה עתה הגמרא בביאור דברי המשנה, מדוע אין כאן דין ביטול ברוב, ואסורה כל התערובת?

וניבטיל הבהמה האסורה **ברובא** של הבהמות הכשרות?

וכי תימא, שמא תאמר, שטעם הדבר הוא משום שבעלי חיים **חשיבי** הם, ולא **בטלי**, וחשיבותם היא בכך שהם "דבר שבמנין", ולכן אינם מתבטל ברוב, עדיין יקשה:

כי הניחא **למאן דאמר "כל שדרכו להמנות" שנינו**. והיינו, שלדעתו מה ששנינו "דבר שבמנין" אינו בטל, הוא כל דבר שיש אנשים המחשיבים אותו למנותו בפני עצמו, ואינם מכלילים אותו בקבוצה. כגון בהמות, שיש אנשים המקפידים למנות את בהמותיהם אחת אחת, ובשעה שהם מוכרים

אותן אין הם מוכנים למוכרם כ"עדר" של בהמות, אלא מונים כל בהמה אחת אחת בפני עצמה, והילכך שפיר נקראת בהמה "דבר שבמנין", שאינו מתבטל ברוב, וזאת, על אף שיש אנשים אחרים שאינם מונים כל בהמה לעצמה. ומובן לפיו, מדוע בהמה פסולה אינה מתבטלת ברוב בהמות כשרות.

אלא למאן דאמר רק "את שדרכו להמנות" שנינו, והיינו, שלדעתו מה ששנינו דבר שבמנין אינו בטל הוא רק דבר שכך היא דרכו, שכל האנשים נוהגים למנותו בפני עצמו מחמת חשיבותו, רק הוא אינו מתבטל ברוב, **מאי איבא למימרי?** הרי יש אנשים שאינם מקפידים על מנין הבהמות למנות כל בהמה בפני עצמה, אלא מוכרים עדר שלם לפי אומד ולא לפי מנין מדויק של הבהמות, ואם כן, אין בהמה נחשבת דבר חשוב שאינו מתבטל ברוב?!

ומבאר עתה הגמרא היכן נחלקו לגבי דבר חשוב אם הוא דוקא "את שדרכו להמנות",

חשיבותה. אך מאידך, יש אנשים שמוכרים את עדרם באומד, באופן כולל, מבלי למנות כל בהמה בפני עצמה.

ב. כמו כן מוגדר "דבר שבמנין", שהוא דבר אשר דרך המוכרים היא להקפיד על המנין, שאינם מוסיפים יתירה עליו [בעוד שדרך המוכרים להוסיף יתירה בדברים שאינם חשובים].

ונחלקו רבי יוחנן וריש לקיש בגדר "דבר שבמנין", שאינו מתבטל ברוב:

האם הוא דבר שיש אנשים הרגילים למנותו בפני עצמו, אך יש גם אנשים שכן כוללים אותו יחד עם אחרים, כגון במכירת עדר בהמות, ולא מונים כל בהמה בפני עצמה.

5. כל דבר איסור שהתערב ברוב היתר הרי הוא מתבטל ברוב מן התורה, ומותר. אלא שגזרו חכמים שכל דבר איסור שהוא "דבר חשוב", אינו מתבטל ברוב.

א. אחד הדברים המגדירים את האיסור כ"דבר חשוב", שאינו מתבטל ברוב, הוא "דבר שבמנין". והיינו, דבר שמחמת חשיבותו רגילים האנשים למנות כל פרט ממנו, שהם לא מוכרים אותו באומד, ולא מכלילים אותו עם דברים אחרים, אלא כל פרט ופרט נמנה בפני עצמו. וכגון בהמה, שיש אנשים שאינם מוכנים למכור את בהמותיהם כ"עדר", באומד, ללא מנין מדויק של כל בהמה בפני עצמה, אלא מקפידים למנות כל בהמה ובהמה בפני עצמה, מפאת